לאכסדרה הוא דומה ורוח צפונית אינה

מסובבת וכיון שהגיעה חמה אצל קרן

מערבית צפונית נכפפת ועולה למעלה מן

הרקיע ורבי יהושע אומר עולם לקובה הוא

דומה ורוח צפונית מסובבת וכיון שחמה

מגעת לקרן מערבית צפונית מקפת וחוזרת

אחורי כיפה שנאמר יהולך אל דרום וסובב

אל צפון וגו' , יהולך אל דרום ביום וסובב

אל צפון בלילה סובב סובב הולך הרוח ועל

סביבותיו שב הרוח אלו פני מזרח ופני מערב

שפעמים מסבבתן ופעמים מהלכתן הוא היה

אומר אתאן לר' אליעזר ימן החדר תבא סופה

זו רוח דרומית וממזרים קרה זו רוח צפונית

מנשמת אל יתן קרח זו רוח מערבית ורחב

מים במוצק זו רוח מזרחית והאמר מר רוח

דרומית מעלה רביבים ומגדלת עשבים לא

קשיא הא דאתיא מטרא בניחותא הא

לאכסדרה. שאין לה דופן רביעית: אינה מסובבת. במחילה: למעלה

מן הרקיע. ומהלכת את רוח לפון בגגו של רקיע: לקובה. אהל שכולו

מוקף: לקרן מערבית לפונית. בלילה. שהחמה לעולם מהלכת רוח

לפונית בלילה ומן המערב היא פונה ללפון שכך הילוכה מן המזרח

לדרום מן הדרום למערב וממערב

ללפון: ומחורת אחורי כיפה. דרך

חלון: הולך אל דרום. היקף היום

קרוי הילוך שהוא בתוך החלל ואת

היקף הלילה קרוי סיבוב שהוא מקיף

בחוץ וביום לעולם מהלכת בדרום

אפילו ביום קצר אינו מהלך פחות

מרוח דרומית: וסובב אל לפון בלילה.

אף בלילה קלרה של תקופת תמוז אינו

סובב פחות מרוח לפונית: פעמים מהלכתן. ביום ארוך של תקופת תמוז

שהיא יולאה בקרן לפונית מזרחית

ושוקעת בקרן מערבית לפונית: פעמים סוכבסן. ביום קלר שהיא

יולאה בקרן מזרחית דרומית ושוקעת

בקרן מערבית דרומית ומהלכת בלילה

ג' רוחות: התהן לר' הליעור. שחמר

לאכסדרה דומה: וממורים קרה זו

רות לפונית. שהדופן מוזרת ופרולה:

והאמרת כוח דרומית מעלה רביבים.

וכאו אתה אומר רוח מזרחית מביאה

מים: הת דחתית מערת בניחותת. בח

מן הדרום וכי אתיא בשפיכותא בא

מן המזרח כדכתיב מים במולק:

לא הוגשמה רוח דרומית. שהיתה

רגילה להביא רביבים טובים: וכחיב לפון וימין. אלמא ימין הוא דרום

וכתיב ביה רעב: את אולרו הטוב.

וסיפא לתת מטר ארלך: ידרים.

בתפלתו יחזיר פניו לדרום: וסימניך.

שלה תחליף: דמלדד הלדודי. כי מעט

ללד דרום: אדרימו. שתהיו פונים

ללד ירושלים משום דכתיב והתפללו

אליך דרך ארלם וגו' (מלכים א ח):

. ועלי להרחיק את עצמי אני אומר

לך שחתה מזיק: לגלוגי חרדליי.

פרחי חרדליי: בזרגבר' חרוב ושקמה.

שרשיהם מרובים: בין מלמעלה.

שאחד מהן מלמעלן בגובה שיפוע הר

והשני בשפולו: בין מן הלד. בקרקע

שוה: ונותן דמים. דכיון דברשות

נטע שאינו מזיק עד זמן גדול לא

חייבוהו חכמים לקוץ בלא דמים ° בשביל

הזיקה דיחיד: גבו' שמחלידין.

לשון חלדה דהלכות שחיטה (חולין

דף לב.). 0 שמהלכת מתחת לקרקעית

הבור: הלכה כר׳ יוסי. שעל הניזק

להרחיק את עלמו: בגירי דיליה.

היכא דמטי ליה הזיקא מתוך ידיו

של מזיק כההיא דאמרי' בהבית

והעלייה (ב"מ דף קיז.) הנהו בי תרי חד דייר עילאי וחד דייר תתאי איפחית

מעזיבה וכל אימת דמשי ידיה נפלי

עליה דתתאי דכשנופלין מידו ממש

על התחתון קרי ליה גירי דיליה וכי פסקי והדר נפלי (a) לא קרי ליה גירי

דיליה: פחפי יונחה. כך שמו על

שם מקומו: עלורי. עולרי שומשמין

עד

שחתה חומר לי. שחני מזיק

פה א טוש"ע א"ח סי׳ נד

הבחירה הל' ז סמג עשין

שו ג מייי פ"י מהכחת שכנים הלי ז ממג עשין סב טוש"ע ח"מ סי' קנה סעיף לב: שח ד מיי' שם הל' ה טוש"ע שם סעיף לה:

בנו ה מיי׳ שם פי״ה הלכה

:סעיף טו

תורה אור השלם

1 הוֹלַךּ אֶל דְּרוֹם וְסוֹבֵב אֶל צְפוֹן סוֹבֵב סבֵב הוֹלַךְ הָרוּחַ וְעֵל סְבִיבֹתִיו שְׁב

יו דור יו יו אל טביבונה שב קרות: קהרות: קהלת א ו במקורים קרה מנשמת אל יתו קרח ורחב מים במוצק: איוב לו ט-י במוצק: איוב לו ט-י

מצַפּוֹן זָהָב יֶאֱתֶה עַל 3

. איוב לז רר

אלוה נורא הוד:

נ קמג שם טוש"ע שם

פ"י מהלכות

קסו: פו ג מיי ח״י

בה:

 ל) עירובין נו., צ) [לקמן קמז.
יומא כא: מנחום פו:], ג) נ״א
ר׳ יאשיה, ד) [גיטין ו.],
ס) [לעיל יח.], ו) ב״מ קיז.
[לעיל יח.], ו) ב״מ קוץ.
[לעיל יח. לקמן כו:], ו) [לעיל יח. (ב"ל מו כקון כוון, א) [לעיל כד:], ח) (ב"ח קי:), ע) [לעיל יח:], י) [לעיל ח: כב:], כ) [לעיל כב: ב"ח קח:], () ב"ל החולכות,

הגהות הב"ח

(h) גמ' את אולרו הטוב בזמן מה גבו מת מוכר הסוד כומן שישראל שרוין על אדמתם כנ״ל ומיבות עושים רלונו של לכיל ותיפות שושיט ולוו של מקום וישראל נמחק: (2) רש"ר ד"ה דמלדד אלדודי מטה ללד דרום: (1) ד"ח בגירי דיליה וכוי והדר נפלי כגון דמגבדרי לא הרי ליה: (ד) תום' ד"ה לח קפי (ייה: ול) תום' ד"ה תממורים קרה זו רוח צפונית פיי שמחל שלה כ"ל": (ה) ד"ה וכתי וכוי על ימין ליכא להוכיח דאיכא למימר דכימין: (ו) בא"ד שתח דממקרא קמא אין להוכיח שדרום ימין: (1) ד"ה עני וכו' ולא להו לאסוקי וכו' אע"ג דבסמך וכו' נחתומין ושל לבעין: (ח) בא"ד דהכח . שאני משום דבאיסור וכו׳

מוסף רש"י

שלחן בצפון. כדכתיב (שמות כו) והשלחן תתן על ללע לפון, ומגורה בדרום. כדכתיב (שם) ואת המנורה נוכח השלחן (רשב"ם קמה). עד שאתה אומר כר'. שעל המזיק להרחיק עלמו, הרחק אתה דבורייך מן חרדליי, שאף אתה נקרא מזיק (דעיד יח.). מרחיקין את האילן מן הבור. שהשרשיי הבור. שהשרשין מתפשטין ונוקבין בכותלי הבור ומחלידין את הקרקע והכתלים נופלים (ב"מ עשרים וחמש אמה. כך שיערו שהשרשין נמשכין והולכין ומקלקלין את כותלי סכור (לעיל יח.). ובחרוב ובשקמה. יש להן שרשין ימירין וארוכין משאר אילנות (ב"מ קיד.). ונותן (ב"מ קיד.). ונותן דמים. נותן בעל הבור דמי האילן לבעל האילן (לעיל כד:). בין שהבור למעלה ואילן למטה. שהאילן נמוך מן הבור, שקרקעית הבור למטה משרשי האילן, הפור (מנוס העולשי הפויל אינו בקתר (מוט בנקעה והכור בהלינן, שבהלידין את בהלידין את ותקלקין קרקעימו של הקרקע. ומעלין עפר בינו (שום), מודר די יוסי בור (שום), בודר דידרה. נמנים הבלים בגירי דידרה. נמנים הבלים ממש (לעיל כב:) א**ע"ג דאמר** על הניזק להרחיק את עלמו, הני מילי היכי דלאו חת ענתו, הני מיני היכי דנחו אדם עלמו מזיקו, כגון אילן ובור, שבשעת נטיעתו אינו מזיקו אלא השרשים גדילין ומתפשטין מאליהן לאחר זמן, סכנ היכי דאדם עלמו מזיקו וורק בו חליו מודה הוא דלא גרמא דניקוין הוא דמיפטר אלא מזיק ממש הוא ואדם מועד לעולם ער וישן שוגג ומועד לעולם ער וישן שוגג

רבינו גרשום (המשר) כסופה: לא הוגשמה רוח צפונית. שלא ירדו גשמים

כדנייד לשם: על ימין. זו רוח דרומית: ורעב. משמע פעמים רעב פעמים שבע: ויאכל ולא שבעו. משמע לא שבעו לפי שלא הוגשמה. צפון. הוא שמאל כדפרישית לעיל: ידרים. כלומר לרוח דרומית: יצפין. יתפלל לרוח צפון: שולחן בצפון. היעו עושר שיעריך שולחנו מחמת עושרו: ומנורה בדרום. היינו חכמה כדכתיב כי נר מצוה ותורה אור: שנאמר ארך ימים וגו'. האי קרא לא אתי לאשמועינן אלא דתורה שהיא חכמה יש בה נמי עושר וכבוד: דמצדד אצדודי. לא מכל וכל לרוח דרומית ולא מהכל לרוח

מערבית: אדרימו. כלומר כשתתפללו חזרו פניכם לצד דרום שנאמר והתפללו ואלירו דרד ארצם: פיסכא והחרוב והשקמה נ׳ ממובית: אחרים. כלומו כשחומנילר זורו פניכם לצד דרום שאמר והתפללך (אלין) דרן או הציב פיסקא הוחדר והשקמה בי אמה. ששרשיהן הולכין הרבה: בין מלחק צריך להרחיק האילן מן הבור ני אמה ותנא בין שהבור מלמעלה של אילן שהבור עומד מדתיק רובין מן הצד שאם הבור אין ממוק צריך להרחיק האילן מן הבור ני אמה ותנא בין שהבור מלמעלה של אילן שהבור עומד במקום גבוה והאילן במקום נמוך ובין שהבור כמקום נמוך והאילן במקום גבוה אם אין כ״ה אמה הרחקה מרחיק. והא לא קא מזיק ליה לבור כלל: ומלקין קרקעית של בור. ונעשה טיט: מודה ר׳ יוסי בגירי. כדפריש לעיל אע״ם שעושה בתוך שלו חייב: יונאה. שם מקום: הנך עצורי. שמכתשין ומעצרין את השומשמין כדי להוציא שמן:

כדנייד

ומשורים (ד). פי׳ רוח לפונית שכותל שלה מושלך כלומר שאינה מסוככת לרכי חליעזר: ובתיב צפון וימין ובו'.

דויגזור על ימין (ה) איכא למימר דבימין ושמאל של אדם מיירי (הג"ה. ועוד נראה שמא יי מקרא קמא אין להוכיח שבדרום ימין ולא נאמר

> למעלה ואילן לממה בו'. אינטריך לאיתויי הך אע"ג דבמתני' נמי תנן בין מלמעלן בין מלמטן מ״מ דאי ממתני׳ הוה אמינא דאחרוב ושקמה קאי דעלה קאי קמ"ל ברייתא בכל אילו (הגה״ה. ולספרים דלא גרסינן במתני' בין מלמטן אתי שפיר דאי ממתני' הוה אמינא בין מלמעלן אאילן קאי ולא אבור משום דלא תקשי אלא בור מלמעלה ואילן מלמטה אמאי כדפריך א אברייתא. עד כאן הגה"ה): עבר והעשיר הוה. רבותה נקט שהיה עני ולא איבעי (ו) לאסוקי אדעתייהו שיבנה האפדנא

בשפיכותא אמר רב חסדא מאי דכתיב מצפון זהב יאתה זו רוח צפונית ∘שמזלת נמצפון את הזהב וכן הוא אומר יהזלים זהב מכים אמר רפרם בר פפא אמר רב חסדא מיום שחרב בית המקדש לא הוגשמה רוח דרומית שנאמר זויגזור על ימין ורעב ויאכל אפומא על שמאל ולא שבעו וכתיב יצפון וימין אתה בראתם ואמר רפרם בר פפא אמר רב חסדא מיום שחרב בית המקדש אין הגשמים יורדין מאוצר מוב שנאמר זיפתח ה' לך את אוצרו המוב בזמן שישראל ® עושין רצונו של מקום וישראל שרויין על אדמתם גשמים יורדין מאוצר מוב בזמן שאין ישראל שרויין על אדמתם אין גשמים יורדין מאוצר מוב אמר רבי יצחק אהרוצה שיחכים ידרים ושיעשיר יצפין יוסימניך שלחן בצפון ומנורה בדרום ורבי יהושע בן לוי אמר לעולם ידרים שמתוך שמתחכם מתעשר שנאמר יאורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד והא רבי יהושע בן לוי אמר שכינה במערב דמצדר אצדודי אמר ליה רבי חנינא לרב יאשי כגון אתון דיתביתו בצפונה דא"י אדרימו אדרומי ומנא לן יידכבל לצפונה רארץ ישראל קיימא דכתיב ימצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ: מרחיקין את המשרה מן הירק וכו': תנא רבי יוסי מתיר בחרדל ®שיכול לומר לו עד שאתה אומר לי הרחק חרדלך מן דבוריי הרחק דבורך מן חרדליי שבאות ואוכלות לגלוגי חרדליי: בותני ממרחיקין את האילן מן הבור עשרים וחמש אמה ובחרוב ובשקמה חמשים אמה בין מלמעלה בין מן הצד אם הבור קדמה "קוצץ ונותן דמים ואם אילן קדם לא יקוץ "סְפּק זה קדם וספק זה קדם לא יקוץ שר' יוםי אומר יאע"פ שהבור קודמת לאילן לא יקוץ ישוה חופר בתוך שלו וזה נומע בתוך שלו: **גכו'** תנא בין שהבור לממה יאילן למעלה בין שהבור למעלה ואילן למעה בשלמא בור למעה ואילן למעלה קא אזלין שרשין מזקי לה לבור אלא בור למעלה ואילן למטה. אמאי אמר רבי הגא בשם רבי יוםי מפני שמחלידין את הקרקע ומלקין קרקעיתה של בור: רבי יוםי אומר אע"פ שהבור קודמת לאילן לא יקוץ שזה

לעשות שמן: בגירי דיליה. והכא נמי מידיהם הוא בא לו שמכח מכוחיהם הוא מרעיד: וכמה. תנוד אפדנא דבעי ארחוקי:

הופר בתוך שלו וזה נומע בתוך שלו: אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי

יוםי יוםי רב אשי כי הואן בי רב כהנא הוה אמרינן ימודי ר' יוםי בגירי

דידיה פאפי יונאה עני והעשיר הוה בנה אפדנא החו הגך עצורי בשיבבותיה

דכי הוו דייקי שומשמי הוה ניידא אפרניה אתא לקמיה דרב אשי א"ל

כי הואן בי רב כהנא הוה אמרינן מודי רבי יוסי בגירי דיליה וכמה

איפכא. ע"כ הג"ה): תנא בין שהבור

אפי׳ הכי הוזקקו להרחיק משום דהוו גירי דידהו אף על גב דסמך בהיתר אין לריך להרחיק אפי׳ בגירי דיליה כדתנית (לעיל דף כ:) תם היה רפת בקר קודמת לאולר מותר וה"ה חנות של נחתומים ולבעין ואין חילוק בין דירה לשאר לפי המסקנא אומר ר״ת דהכא היינו טעמא משום דלא קביעא תשמישייהו כל כך כי הנך דלעיל (הג״ה. ועוד דהכא (ח) משום דבאיסור סמך דכל מרא דמחי מרפי לארעא. ע"כ הג"ה):

איוב לו כב 1 הַּוְלִים וְהָב מִּבִּיס וְכָּסֶף בַּקְּנֶה יִשְׁלְלוּ יִשְׂבְּרוּ צוֹרֵף וְיִצְשַׁהוּ אֵל יִסְגְּדוּ אַף יִשְׁתַחֲווּ: ישעיהו מו ו ישֶתְּחָוּה: ישעיהוּ מוּ וּ זַיגְּזֹר עֵל יָמִין וְרָעב וּאבל עַל שְׁמאול וְלֹא שָׁבַעוֹ אִישׁ בְּשֹׁר וְרְעוֹ ישעיהוּ טִיט יאבלוּ: ישעיהוּ טִיט פון וימין אַתָּה בַרְאתֵם 6 ודורמון בְּשִׁמְר תהלים פטיג ירננו: ירננו: 7 יפתח יי לף את אוצרו הטוב את השמנים לתת מטר ארצר בעתו ולברך את כל מעשה ידף והלוית גיים רבים ואתה לא תלוה: דברים כה לא 8 ארך ימים בימינה בשמאולה עשר ובבוד: משליג וה משלי ג טז משקי ג ס. 9 וַיֹּאמֶר יְיְ אַלְי מִצְפּוֹן תָּפָתַח הְרְעָה עַל כְּל ישְׁבֵּי הַאָרֶץ: ירמיהו א יד גליון הש"ם גמרא שמולת את הוהב. ע"י ינמות ענ ע"נ חד"ה דלה: רש"י ד"ה ונותן כו" בשביל היוקא דיחיד. עיין לעיל דף יח ע"ב חוס' ד"ה ואי: מוסף תוספות

א. והברייתא בגמ' הוא קאי בין אבור בין אאילן. ל"ן.

רבינו גרשום

צולם לאכסדרה הוא דומה. מה אכסדרה זו שיש לה ג׳ כך העולם: ורוח צפונית. כך העולם: ורוח צפונית. אין לה דופן ואינה מסוככת: וכשחמה מגעת. שהלכה כל היום ועכשיו כשמגעת בלילה בקרן מערבית צפונית נכפפת באותו רוח צפוני שאינו מסוכך ועולה למעלה מרקיע: ור' יהושע אומר עולם דומה לקובה. כאהל מסוככת לכל דפנותיה אף עולם מכל וכל מסוכך וכשחמה זורחת ביום ארוך זורחת ברוח צפונית מזרחית והולכת במזרח

מו הזהר ההיכור במורה דרום עד שמגעת לקרן מערבית צפונית סמוך לחשיכה לקרן צפוני נכנסת בחלון א' בלילה ומקפת וחזורת אחורי כיפה של עולם וסובב רוח צפונית כל הלילה שנאמר הולך אל דרום ביום בין בימות החמה בין בימות הגשמים. וכן הכי נמי וסובב אל צפון בלילה בין בימות החמה בין בימות הגשמים: סובב סובב הולך אלו פני מזרח ומערב. שפעמים מסבכתן ביום קצר ששוקעת החמה בקרן מזרחית דרומית והולך כל היום על פני דרום ולא יותר ובלילה נכנסת בקרן דרומית מערבית בחלון אחד וסובבת כל הלילה פני המערב ופני הצפוז ופני המזרח עד קרז מזרחית דרומית. ופעמים מהלכתז ביום ארוד שזורחת חמה בקרז צפונית מזרחית עני המטרב ופני הצפון ופני המחוד עד קרן מהודת דומיה. ופעמים מהעלמן בים אודן שחידות ומהו בקרן צפונית מחודית: זהולכת כל המזרח ופני הדרום ופני המערב עד הלילה ובלילה נכנסת בקרן מערבית צפונית וסובבת כל הלילה פני הצפון עד קרן צפונית, מהלכתן ביום וטסבבתן בלילה: הוא היה אומר די אליטוד רחא בדייתא אתאן לטעמא דר"א דאמר עולם לאכסדרה הוא דומה: מן החדר תבוא סופה זו רוח דרומית. שדופן שלה אמצעי ופנימי ודומה לחדר: סופה. סערה: וממזרים קרה זו רוח צפונית. שכל העולם ממזרים זרם מים לשם לפי שאין שם דופן והוא תהו ובהו ומים ואינה מסוככת: קרה. חורף אבל אינו קריר כל כך. קרח חורף ממש: זו רוח מזרחית. שמרחיבין שם הגשמים להציק. רוח של ניחותא מעלי. בשפיכותא שבא בקשיות ודאי קשה